

Az 1863-dik évi erdőszeti állam-vizsga eredményéről.

A félhivatalos „Sürgöny“ az 1863-ik évben megtartott erdőszeti állam-vizsga felől olvasóit értesítvén, szükségesnek látta megjegyezni: hogy ez alkalommal kevésbé dicséretes előmenetele s képzettsége tapasztaltatott az erdőszjelölteknek, mint az ezelőtti vizsgáknál.

A mennyire ezen sajnós tapasztalás erdőszeti pályára készülő fiatalságunk tán hanyatló szorgalmának következménye, ha is azon erős hitben megingattatnánk, hogy fiatalságunk becsvágya éber még akkor is ismételve figyelmeztetnök: vegyék jövőjüket tekintetbe, s ne feledjék, hogy mainapság nem csak e hon ereivel kellett pályázniok, önmagok anyagi érdeke is a megfeszített szorgalmat megkívánja.

Ám de féltő, hogy ezen hanyatlás, következménye azon új tanrendszernek, mely szerint a Selmeczi erdősz akademián három évi tanfolyam helyet, két év alatt adatnak az erdőszeti tantárgyak elő. Ezen módosítás annál kevésbé megnyugtató, mert a tudományok nagyobb s terjedelmesebb kifejlése majd minden szaknál a tanfolyam meghosszabbítását teszi szükségesé, egyedül a Selmeczi erdőszeti akademián rövidítettett az meg. A szakavatottak e tárgyban nézet-kifejtése annál inkább volna hová elébb kívánatos, mert fiatalságunk nagyon elmarad, holott e honnak tökéletesen kiképzett erdőszökre ép oly nagy szükség van, a minthogy nagyon szükséges, hogy a kéznél lévő ezen szakbéli egyének, e hazában is, megérdemlett jövő eránt biztosítsanak.

Még a fiatalság alig bir alkalmat találni bevégzett tanulmányi után, gyakorlati kiképzést szerezni, addig tán nem is igen az ő hanyagságának jeléül vehető, ha a gyakorlati kiképzést szükségű államvizsgák kevésbé örvendetes eredményt mutatnak ki.

Már pedig az tagadhatlan tény, hogy fiatal erdőszekink ha kincstári hivataloknál, vagy herczeg Coburg-Koháry uradalmaiban mint ingyenes erdőszeti-jelöltek fel nem vétetnek, hazánk legnagyobb uradalmaiba gyakorlati tapasztalatok szerzése végett be sem férközhetnek s így az állam-vizsgáláshoz jelentkezni kéntelenek anélkül, hogy elméleti tanulmányaikat gyakorlat által bővithették volna, azon rendeletnek, mely a két évi gyakorlat kimutatását az állam-vizsgáláshozi becsajtás előtt megkívánja, oly bizonyítványokkal tevén tán eleget, mely bizonyítványt, egy az oly alkalmazáshoz nem férő erdőszjelölt sorsát megszámláló szaktárstól kikérniök sikerült.

Ha tehát kívánjuk, hogy az erdőszeti tudományok fejlettségének színvonalán álló, ezen hon szülte erdőszekink legyenek, működünk közre mindannyian e cél elérésére, s különösen azok szerencsések kik terjedelmesebb erdők birtokában vagy használatában vannak u. n. országnagyjaink, főpapjaink, városok s a t. nyujtsanak módot és alkalmat fiatal erdőszekinknek, hogy gyakorlati kiképzést s ennek alapján alkalmazást nyerjenek. Még ez nem történend, addig papiron marad minden az erdők fentartását célzó f. intézmény, hirlapi czik s gyülekezeti szónoklat pedig úgy mint sok más elhangzik.

Jelen közleményem czimének megfelelőleg, egyidejüleg értesitem ezen lapok olvasóit — ha a t. szerkesztőségnek kifogása niucsen — az ez évben Kassán véghez ment erdőszeti segéd- és véd-személyzeti állam-vizsgálóról:

Jelentkezett a Szomolnoki bányakincstári kerületből négy erdővédsegéd — erdő suhancz — (Forst-Jung) a vizsgára, s ketteje igen alkalmasnak, más kettő alkalmasnak találtatott. A vizsga bizottmányi tagok közül az erdőszeti körökben ösmert Blondein erdőszeti titoknok, s Kassa város erdőmestere Klotzko dicsérőleg nyilatkoztak a vizsgát letett egyének felől, s egygyet Kassa városa azonnal is alkalmazni kívánt. Ezen sikert két erdőszjelölt Mjazovszky Károly és Pulvermacher Gusztáv fáradozásai biztosíták, u. i. ezen két erdőszjelölt az 186²/₃ év téli hónapjaiban a Szomolnoki bánya-igazgatóság intézkedése folytán oly tanodát láttak el mint tanítók, melynek, rendeltetése volt: er-

dőszeti segéd- és véd- személyzet kiképzése, úgy, s annyira, mint azt azon m. ministeri rendelet megkívánja, mely csak oly egyéneket kíván a kincstári hivataloknál erdővéd- és segéd- személyzeti állomásokra alkalmaztatni; kik az erre szükséges kiképzés felől állam-vizsgánál nyert bizonyítványt bemutatni tudnak.

Így az első kísérlet sikerült, bár ezen tanodát, az ez eránt felszólított környékbeli erdőbirtokos-magányzók, városi, és főpapi uradalmak igénybe nem vették.

Elvégre legyen szabad adomaként elmondani, hogy a fenn érintett erdőszeti segéd-egyének bérruhát hordván — szürke magyar nadrág, átilla zöld zsinórzatra, pörge szürke kalap zöld szalaggal és nyírfajd tollal ékitve — Kassán mint új magyar czredbeli vadászok csudáltatának.

A hazai gazdasági és erdőszeti iskolák ügye.

A „Pesti Napló“ ez évi 13-ik számában ezeket olvassuk:

„A magyarországi gazdasági iskolák tárgyában, mind mondják, nemsokára legalább részletes határozat kél. Tudva van, hogy midőn Ő Felsége 1857-ben Magyarországon utazott a budai várépítési alapból 240,000 forintot utalványozott magyar gazdasági iskolák alapítására. Azóta mitsem hallánk emez ügy állásáról. 1862-ben vita támadt azon, vajjon a Magyar-Óvári gazdasági intézet birodalmi vagy pedig országos intézet-e? Ő Felsége oda dönté az ügyet, hogy az intézet birodalmi jellemű s csak esetleges körülmény, hogy Magyarország területén van. Az illető legmagasabb rendelet fölemlité az 1857-iki adományt is, mi az ügy tárgyalását fölelevenité.

A mennyire a javaslatok megvizsgálása eljutott, három intézet fölállítására forog szóban: egyik az alföldön Debreczenben, alkalmazva